

צ'קים-מומן לבנק. עתה טוען הבנק, כי מישפט, כי מרידור חדל לשלוח לו צ'קים, ושהוא נשאר חייב 803,647 דולר. עורכי-הדין של הבנק בשווייץ החלו שלוחם למרידור מיכתב-אזהרה, שאם לא ישלם את חובו הם יגישו נגדו תביעות מישפטיות. לטענת עורכי-הדין לא השיב מרידור כלל על מיכתב-האזהרה שלהם. הבנק החליט לחבוע את מרידור לדין — ודווקא בישראל, לא בשווייץ. עורכי-הדין הישראלי של הבנק שלח אף הוא מיכתב-אזהרה למרידור. במיכתבו איים שאם לא ישלם מרידור את חובו לבנק השווייצני, תוגש נגדו תביעה — דווקא בישראל. לעורכי-הדין, משה כהן-יחי מחיפה, היה גם הסבר לכך שהתביעה תוגש בישראל: אם הבנק יזכה, הוא יוכל להגיש יד על נכסים של מרידור כדי לממש את החוב. בשווייץ אין למרידור כיום כל נכסים על שמו, מלבד המניות של החברה הימית להובלת פרי הנמצאות כערביות בבנק, ושאינן שוות הרבה היום לדעת הבנק.

חברה או אזרח פרטי?

כמה נוגעת הפרשה לחוק הישראלי?
על-פי טענת הבנק, נטבע יעקוב מרידור באופן אישי, משום שהוא פתח חשבון אישי בבנק, והעיסקה שעשה עם הבנק היתה אישית. אילו היה מרידור פועל במיקרה זה בשמה של חברה פאן-מריטיים, היה הבנק תובע את החברה ולא את מרידור. אם טענה זו נכונה, הרי נוגע הדבר לאחד החוקים החמורים ביותר שהיו קיימים במדינה לפני המהפך הכלכלי: החוק האוסר להחזיק מטבע זר בחוץ-לארץ ללא אישור מיוחד מאגף-מטבע-החוץ של מישר-רד-האוצר.

בתצהיר-שבועה שהגיש מרידור לבית-המישפט בחיפה, באמצעות עורכי-הדין שלו אמנון גולדנברג, ב-26 באוקטובר 1976, הוא סיפר את תולדות פתיחת ה-חשבון בבנק בסיגנון של "ישבתי עם מנהלי הבנק, אחר-כך פתחתי את החשבון". חרי דשים אחדים אחר-כך הגיש תצהיר נוסף; שבו תיקן את טעותו, לדבריו, והצהיר, ב-4 בינואר 1977: "בהצהרה-השבועה הקודמת לי, בעיסקה המתוארת ביני לבין הבנק, הייתי שליח של פאן מריטיים, לא ייחסתי חשיבות לשאלת הזהות של הצדדים, אולם אחרי שהוסבר לי על-ידי פרקליטי, ברצוני לתקן זאת ולקבוע שבכל פעם שציננתי, אני, הכוונה היתה אלי כשליח של פאן מריטיים".

עורכי-הדין של הבנק עומדים, במישפט, על גירסתם כי החשבון היה חשבון אישי של מרידור, יש להם לדיבריהם, כמה ראיות לכך: הראיה הראשונה, והחשובה ביותר, שאותה ביקשו להוכיח במימסכים שהגישו לבית-המישפט, היא שכאשר פתח מרידור חשבונות בבנק שלהם, בשם חברת פאן מריטיים, הוא עשה זאת בשם החברה, וכאשר חתם על חשבונות אלה ציין תמיד

גם אחרי המהפך, לא ניתן מורא-טוריום חוקי למי שטבר עבירה זו לפני המהפך.

בארץ יש למרידור נכסים שעליהם אפשר לשים יד, יש לו שתי דירות גדולות ברחוב בארי בתל-אביב, הוא הבעלים והמנהל (במשכורת גבוהה) של חברת-הדייג אטר לנטיק בחיפה, ויש לו מניות רבות בחברה הישראלית להובלת דלק ימי.

"הפרת הסודיות הבנקאית"

עצם הגשת התביעה בארץ עורר את מרידור לפעולה. עורכי-הדין השווייצני שלו ניהל התכתבות ענפה עם הנהלת הבנק בז'נבה. הפרקליט, ד"ר מקס לוטקין, פנה לבנק וביקש ממנו כי התביעה תוגש בי שווייץ, לא בישראל. בין השאר כתב לוטקין להנהלת הבנק ב-21.9.1976: "אסור לכם להגיש את התביעה בישראל, כי זוהי הפרת הסודיות של הבנקים הנהוגה בי שווייץ, והיא עלולה לסכך את הלוקח שלי עם החוק הישראלי". לטענה זו השיב הבנק לעורכי-הדין, במידה רבה של אירוניה: "הבנק שלנו מאמין בצדק הישראלי". כל ההתכתבות הענפה הזו מצויה בתיק בית-המישפט-המחוזי בחיפה, שם מתנהל במימם אלה המישפט בין הבנק לבין יעקב מרידור.

כאשר סירב הבנק להימנע מלהגיש את התביעה בישראל, שלח עורכי-הדין לוטקין מיכתב-תלונה נגד הבנק למפקח-על הבנקים בשווייץ, הד"ר ברנרד מילר. בי תלונתו כתב לוטקין כי הגשת תביעה נגד

יורשו של בגין?

יעקוב מרידור, האשף הבינלאומי שהצלחתו הדהיר מה בשעתו את העולם — ושעסקיו נפגעו באותה המהירות שבה הצליחו, בצמרת השילטון רווחת השמועה שיעקוב מרידור מייעד עליידי בגין להיות ראש-הממשלה אחריו. הדבר מחייב את בחירתו לכנסת.

כי חתימתו היא בשם פאן מריטיים, ואילו במיקרה זה הוא לא עשה כן. טענה שנייה היא שהבנק מעולם לא נתקל בחברה ה-פוחתת חשבון סודי ממוספר, ואם נכונה טענתו של מרידור, הרי זוהי הפעם הרא-שונה בתולדות הבנקאות השווייצית שחברה רשומה פותחת חשבון מסוג זה. הבנק גילה לבית-המישפט הישראלי תגי לית מפתיעה נוספת, כדי להוכיח כי אכן החשבון הוא חשבון אישי של מרידור. עורכי-הדין שלו, מקס לוטקין, הוא עצמו אחד מבעלי זכות-החתימה של חברת פאן מריטיים. הכתובת הרשומה של פאן מריטיים בציריך, ברחוב בטהובן מספר 24, היא כתובת מישרדו של לוטקין. במיכתבו ל-בנק כעורכי-הדין של מרידור, אחרי תחילת הפרשה, מעולם לא ציין לוטקין כי הוא פונה כעורכי-הדין או כבעל זכות-החתימה של פאן מריטיים, אלא כעורכי-הדין האישי של יעקוב מרידור. ומי כלוטקין, בעל זכות-החתימה בפאן מריטיים יודע, אילו חשבו-נות-בנקים הם של החברה ואילו לא?

התקדים של יצחק רבין

אש-הממשדה הקודם של ישראל, יצחק רבין, נאלץ להתפטר, ואשתו לאה הועמדה לדין, בעון אחזקת חשבון מטבע זר בחוץ-לארץ בסדר-גודל של כמה אלפי דולרים — ואילו כאן מדובר בכמה מיליוני דולרים.

לבנק השווייצני אין כל עניין בעבירות על החוק של אזרח ישראלי כלשהו. העניין הבילבדי שלהם הוא לקבל את הכסף, שהם טוענים שמרידור חייב להם. אולם החוק הישראלי בכל-זאת מבהיל את אנשי הבנק, הם חוששים שאם יזכו בכסף, בעיקבות (המשך בעמוד 33)

Titulaire du compte: Mr. Yaacov MERIDOR
Holder of account: Israel
Domicile: Israel
Compte No: 29.913
Account Nr: 10207

A la Banque pour le Commerce Suisse-Israelien, Genève To the Swiss-Israel Trade Bank, Geneva (Switzerland)

Nous avons pris connaissance des dispositions mentionnées au verso réglant les rapports entre la Banque pour le Commerce Suisse-Israelien et son client et signer individuellement / collectivement comme suit:

I have taken note of the conditions printed on the back of this form and will sign individually / jointly as follows:

Nom et prénom: Mr. MERIDOR Full Name: Yaacov Nationalité: Nationality: Signature: Y. Meridor

Remarques: Je désigne comme mandataire(s) avec droit de me/nous représenter, conformément aux dispositions mentionnées au verso, par sa/leur signature individuelle / collective: Y. SUTON ou SUTTON (col. la signature)

I appoint as my attorney with full right to represent me/us according to the conditions printed on the back, by his personal / their joint signature: Y. SUTON

Geneve, 20.8.1973
Lieu et date / Place and date

Signature(s) du titulaire(s) du compte: Y. Meridor
Signature(s) of Account Holder(s)

סוויס ישראל (ששמו שונה לאחר מכן לבנק פול לה קומרס קונטיננטל), בז'נבה, למעלה מימין: המיספר המקורי של החשבון, שהוחלף במיספר התואם את תאריך-הלידה של מרידור. מיספר זה, שהוגש לבית-המישפט, מגלה את פרטי החשבון שפתח, מר יעקוב מרידור, ישראל" בבנק פול לה קומרס